

Zprávy a oznámení

Zastupování

V úterý 4. března se zúčastním v zastoupení nemocného pana vikáře schůze na biskupství. Z tohoto důvodu v Rožmitále nebude mše sv. Intenci odsloužím v Č. Budějovicích.

Biblické hodiny

Vzhledem k blízkosti Velikonoc a s tím spojeným povinnostem se nebudou konat středeční setkání nad Písmem. Po svátcích opět oznámím, kdy budeme pokračovat.

Mše sv. v domově důchodců

Ve čtvrtek 6. března bude sloužena mše sv. v rožmitálském domově důchodců. Začátek je od 14.30 hod. ve společenské místnosti v 1. patře.

Stabat Mater

V neděli 9. března přivítáme na mši ve farním kostele ve Starém Rožmitále zpěváky z Bohutína, kteří bohoslužbu doprovodí skladbou Stabat Mater od G. B. Pergolesiho. Kvůli jejich přípravě přede mší sv. nebude křížová cesta.

Mše 11. a 12. března – změna

Ve středu 11. března bude v městském kostele sloužena mše sv. mimořádně už ráno od 8.00 hod. Naopak ve čtvrtek 12. března bude až večer od 18.00 hod. Důvodem je zpovědní den.

Zpovědní den

Ve čtvrtek 12. března budu zpovídat v městském kostele už od 16. hod. Zpovídat přijede i P. Škrňa ze Svaté Hory, který též bude sloužit v 18.00 mši sv.

Slavnost sv. Josefa

Upozorňuji, že podle liturgických předpisů je v letošním roce krásná slavnost sv. Josefa přeložena na sobotu 15. března. Pěstouna Páně si připomeneme při večerní mši sv. v 18.00 hod.

Beseda ČKA

Březnová beseda křesťanské akademie se koná v neděli 16.3. a to od 17.00 hod. v Modrém salónku Brdského památníku. Tentokrát se setkáme s panem Ondřejem Fibichem. Název besedy je Šléný Ondřej a jiné pověsti z Rožmitálska z knihy Prácheňský poklad.

Květná neděle

Květnou nedělí 16. března vstoupíme do Svatého týdne. Prosím, aby si věřící přinesli ratolesti, které budeme na začátku mše sv. světit.

Úmysly mší svatých od 3. února do 16. března 2008

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
M: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 3.3.	mše sv. není	Po 10.3.	mše sv. není
Út 4.3.	mše sv. není – intence za rodiče Marii a Karla Kloudovy, Marii a Josefa Tolmovy bude odsl. v Č.B.	Út 11.3. M	Za Josefu a Josefa Folaufovy a jejich děti
St 5.3. M	Za † Františka Jenička a jeho rodiče	St 12.3. m 8.00 !	Za Růženu Jedličkovou a manžela Josefa
Čt 6.3. m	Za živé a † členy rodiny Poláků, Králů, Švagra a d. v o.	Čt 13.3. M 18.00 !	Za Václava a Marii Pešicovy
Pá 7.3. M	Za Františku Baliharovou, její rodiče a sourozence	Pá 14.3. M	Za rodinu Holanovu
So 8.3. M	Za Františku a Josefa Drechslerovy a jejich zetě Miloslava Muchnu	So 15.3. M	Za Josefa a Františku Drechslerovy a jejich zetě Miloslava Muchnu
Ne 9.3. R	Za Mirumila Pechara, rodiče z obojí strany a vnuka Míšu	Ne 16.3. R	Za Josefa Drazdíka, rodiče a rodiče Větrovských

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 12. 3. 2008. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 4 Ročník V

2. března 2008

Zdrženlivost

Optal se jeden představený ve skupině asketů jednoho moudrého poustevníka: „Mám být k mladým podřízeným přísný a držet je zkrátka anebo jim pokud možná vyhovovat?“ Prý dostal tuto odpověď: „Dávej vepřkům a mladým podřízeným všecko, co chtějí. Poznáš brzo rozdíl, budeš mít dobré vepře a špatné podřízené.“

V Novém zákoně a v duchovní literatuře najdeme mnoho termínů, které s různým odstínem chtějí říci v podstatě totéž: zapírání, odříkání, duchovní vysvěcení, umrtvování. V řečtině je časté slovo apotagé, které doslovně znamená „dát bohem“ a připojuje se k tomu: světu, všemu. Jan Poustevník z Lykopolie rozlišuje tři stupně odříkání: „Odřeknutí tělesné je opuštění jmění; odřeknutí psychické je zanechání vášní; odřeknutí duchovní znamená zřít se svého mínění. Evangelisté užívají často slovesa „zapřít sebe sama“ jako by to byl někdo, koho neznáme. Sv. Petr zapřel Krista. Bylo to v okamžiku slabosti. V dispozici duchovní síly jsme schopni něčeho jiného. Pomlouvají nás např., mělo by nás to roztrpčit, ale my se usmějeme, jakoby mluvili o někom neznámém, sebe jsme zapřeli. Ze staré řecké filosofie pochází výraz zdrženlivost. Zadržíme koně, který by se nebezpečně rozjel s vozem ve kterém sedíme. Podobně musíme zadržet sami sebe, když nás chce k něčemu strhnout vášně. V tělesném životě je zdrženlivost podmínkou zdraví. Jez dopolosyta, pij do polopita, vyjdou ti naplno léta! Podle známého židovského filozofa Filona z Alexandrie je zdrženlivost v přímém protikladu k rozkošnictví a vede k nesmrtelnosti. V Alexandrii vznikla i první křesťanská katechetická škola a její vedoucí Klement byl první v křesťanské literatuře, který ten termín vysvětluje. Definuje zdrženlivost jako dispozici nikdy nepřekročit to, co je podle zdravého rozumu. Nedivíme se, že ten výraz pochází z helenistického prostředí. Řekové měli velký smysl pro harmonii, kterou viděli v přírodě. Kosmos je stejné slovo pro pořádek a pro vesmír. Krásu uměleckého díla viděli především v harmonii všech tvarů.

Každý výraz se ovšem může špatně pochopit. Řecky se řekne zdrženlivost enkrateia. Tzv. enkratické sekty se chtěly zdržovat jistých věcí absolutně. Zdržovali se např. masitých pokrmů. To samo může být užitečné, ale oni šli tak daleko, že považovali maso samo za zlé a požívání masa za hrůšné. Chválili panenství, a proto odsuzovali manželství. Pod záminkou horlivosti došli na scesti. Proto v pravidlech pro své mnichy věnoval sv. Bazil výkladu o pravé zdrženlivosti dvě kapitoly. Poukazuje na to, že je to úsilí o život podle přírody. Tu vidíme, že každá rostlinka bere ze země tolik solí a z podnebí tolik vláhy, kolik potřebuje ke svému růstu: nic víc a nic méně. To, co se v přírodě děje mechanicky, člověk to musí dělat vědomě, svobodně a s rozumem. Mniši mají v tom ohledu dávat dobrý příklad ostatním lidem a ukázat, že opravdových potřeb není tolik, jak si lidé často představují. Nejsou také stejné pro všechny lidi a pro každou chvíli. V některých starých klášterích se dávalo jídlo všem ve stejné míře, aby si lidé navykli nevyhledávat výjimky a cítili se všichni rovni. Bazil je proti tomu zásadně. Nejsou všichni stejně silní, stejně urostlí. A jeden a týž člověk cítí jinou potřebu jídla po těžké práci nebo po dlouhé cestě na rozdíl od dnů odpočinku. Musí se proto naučit každý sám vypěstovat smysl pro správnou míru.

Vlivem baziliánské duchovnosti mluví autoři východní o zdrženlivosti často. Aby to populárně objasnil, podává jeden z nich příklad, jak se v tomto směru člověk snadno klame. Organismus, jak všichni víme, potřebuje pít tekutiny, jsou potřebné ke strávení a k udržení normálního tělesného

stavu. Potřeba se projeví zízni. K jejímu uhašení by stačila čistá voda, ale někdo si navykl hasit žízeň vínem. Tak se mu stalo samozřejmým, pevně uvěřil, že už by bez vína nemohl žít. Bohužel, jak dodává autor, stalo se něco tragického. Čím je společnost vyspělejší, tím více špatných návyků si osvojuje. Lidé bez všeho studu hájí jako nutné potřeby něco, co je nejenom známkou přesycenosti, ale i to, co je zřejmě škodlivé, začne se to považovat za přirozené. Když to dojde do tragického stupně, nazýváme to zhýralostí, kterou pak už ostatní odsuzují. Ale přitom se považuje obecně za nutné to, co k tomu vede.

Jak se v tom případě hájit, jakým způsobem svou zhýralost nebo mini-zhýralost léčit? V křesťanské tradici ta metoda dostala název umrtvování. Mluví se o tom zvláště v naučeních pro řeholníky, napomínají se novicové, aby se všude a ve všem umrtvovali. Občas se vyskytnou námitky proti tomu výrazu. Zdá se nevhodný. Vždyť dokonalost je v tom, abychom žili plným rytmem. Dá se však praxe umrtvování docela prostě vyložit příkladem. Lékař, který mně má vytrhnout zubní kořen, dáš se napřed umrtví. Udělá ji necitelnou na tu dobu, když bude v ústech pracovat. V duševním životě se děje něco podobného např. v tomto případě: Fotbalový fanoušek ví o tom, že v televizi vysílají utkání dvou mužstev a ví také, že by se od toho neodtrhnul, kdyby se na to začal dívat. Bohužel musí nutně do večera dokončit jistou práci. Má ovšem velkou touhu podívat se alespoň na začátek. Ale ovládne se. Zhasne televizi. Je to pro něho bolestivé, ale ví, že by se pak už neovládnul. Nedokončit práci by mělo pak daleko bolestivější následky, než je to nemilé dočasné umrtvení.

Teoreticky bychom to mohli vyslovit takto: Život se žije pokud možná plně. Ale právě k tomu je nutné stále umět rozpoznávat, co je k dobrému životu potřebnější a co je méně potřebné a možná i škodlivé. Obětovat menší pro větší, nedůležité k prospěchu toho, co je nutné, tomu říkáme moudře žít. Je-li to neúčinné a škodlivé, příliš citlivé, přitahuje-li nás nebezpečně, vystává automaticky potřeba umrtvit ten sklon. Kde to je? Pochopitelně je to ve všem a všude. Krejčí musí šít všechny šaty podle správné míry. Podobně musíme stříhat i celý náš život podle míry svého osobního povolání.

kard. Tomáš Špidlík

Z historie 68. část – P. František Roubík (25.)

Načínáme již 25. díl našeho historického seriálu, v němž nás svými zápisky s děním ve farnosti seznamuje P. František Roubík. Jeho blahodárné působení na zdejší farnosti se však začíná krátit. Čekají ho poslední 4 roky, které zde stráví. A i těmi nás provedou jeho slova. Čtyři strany farní kroniky počínaje foliem 152a pokrývá pozoruhodná tabulka nazvaná „Statistika narozených a zemřelých ve farnosti za 100 let“. Jedná se o údaje, které pisatel načerpal z matrik od roku 1828 do roku 1928 a to ve všech obcích spadajících do naší farnosti. Pokud by čtenáři projevíli zájem, můžeme tuto tabulku jako zajímavý doklad o pohybu počtu obyvatel v rozmezí jednoho sta let v budoucnu otisknout. Její zpracování si však vyžádá více času, neboť kromě jednoho sta řádek tabulka obsahuje ještě 31 sloupců!

Tento díl bezezbytku věnujeme „jednání o zřízení expositury neb fary v městě Rožmitále“ a pokračovat v něm budeme příště. Snahy města o zřízení expositury ve městě jsou nám již známy. Přestavba městského kostela i zřízení městského hřbitova byly cílenými prostředky, které měly posunout celou záležitost ke zdárnému konci. Věc však měla několik řešení. Farář chtěl ponechat farní úřad ve Starém Rožmitále a ve městě zřídit exposituru, město však uvažovalo zcela obráceně. Jak vše dopadlo, víme, a zřejmě nás to již tolik netrápí. Máme nádherný farní kostel, krásný kostel městský, do obou máme přístup a oba plní svůj účel. Starý Rožmitál již není samostatnou obcí, když s městem tvoří jeden celek. Pan farář už nemá tak velkou farnost jako kdysi (byť je stále dost velká) a autem se dopraví za svými ovečkami prakticky kamkoli. Záleží jen na nás, zda zcela nezlenivíme nebo natolik neochladneme, aby pro nás kostely budované našimi předky zcela neztratily smysl.

„Hned po státním převratu v listopadu 1918 řekl pisatel těchto záznamů tehdejšímu starostovi města p. Marcelu Vachatovi: Starejte se, aby byla ve městě fara. Já vás budu podporovat, abyste měli v městě duchovní správu. Když po delší dobu starosta své dobrozdání farářů nesděloval, interpeloval ho farář a dostal odpověď, že si městská rada ani zastupitelstvo fary nepřeje. Byloť zastupitelstvo města z větší části sociálně demokratické a mělo náladu komunistickou podobně jako mají bolševici v Rusku. Nebylo divu, že se o otázky náboženské nestarali, ano, jim se i přičili, jak to ukázali i tím, že v obecním rozpočtu škrtili položku veleb. pánu kaplanu za docházku na Rorate do města. Dříve již přestali v místní škol. radě vypláceti položku veleb. pánu kaplanu za docházku do městské obecné školy vyučovatelům řím. katol. náboženství. Když však r. 1923 zemřel starosta města

Gustav Klika, odbor. učitel a spisovatel, který byl zvolen na program soc. dem., a starostou se stal p. Jos. Pobuda, obchodník, počaly otázky náboženské v městě oživovat. Bylť starosta Jos. Pobuda od matky vychován nábožensky a jeho otec, dlouholetý starosta města Václav Pobuda, voskář, byl konzervativní. Starosta Jos. Pobuda za svobodna jako obchodník chodil každou neděli v městě na sedmou mši sv. (v 7 hod.), což bylo u obchodníka v Rožmitále bílá vrána. Staral se především, aby Rožmitál měl svůj vlastní hřbitov. Mezi jednáním o hřbitov a přípravami k němu podalo město k bisk. ordinariatu a bisk. konsistoři žádost o zřízení duchovní správy v městě. Žádost ta byla poslána od bisk. konsistoře farnímu úřadu s vyzváním, aby podal návrh k navázání jednání. Farář navrhl, aby na den 5. listopadu 1924 do kanceláře p. arcib. patronátního komisaře arcib. správce Františka Lipanského k tomu účelu pozvána byla komise sestávající: z pana bisk. vikáře Msgr. Jana Pavla Hille z Kasejovic, jako zástupce bisk. ordinariátu a bisk. konsistoře, arcib. patronátního komisaře Fr. Lipanského, starosty města Josefa Pobudy, zástupce Jeho arcib. Milosti pana arcib. lesmistra ing. Frant. Blažka, a faráře Fr. Roubíka. Komise se sešla a sepsán protokol o jednání, které se neslo tonem hladkým, věcným a věci příznivým. Farář hájil stanovisko, aby v městě byla expositura podřízená farnímu úřadu v Starém Rožmitále; když by byly 2 samostatné fary vedle sebe a farář městský farář venkovskému – přirozeně školami a vším více zatíženému – nevypomáhal, že by při nedostatku kleru více a více se jevícím duchovním potřebám pořád ještě velké farnosti starorožmitálské vyhověno býti nemohlo. Exposita by musil s farářem práci si rozdělit. Protokol zaslán bisk. konsistoři v Č. Budějovicích, která 17. 2. 1925 zaslala městskému úřadu v Rožmitále pod Třemš. své vyjádření. Na to městský úřad odpověděl, jak následuje.

Nejdůstojnější biskupské konsistoři v Č. Budějovicích!

Městský úřad v Rožmitále p. Tř. projednával v r. 1925 s důstoj. bisk. konsistoři záležitost zřízení samostatné expositury v Rožmitále anebo převedení farního úřadu ze Star. Rožmitála do města Rožmitála p. Třemš. Nejdůstojnější konsistoř přípisem č. 420 ze dne 17. 2. 1925 zaslala městskému úřadu své vyjádření o zřízení expositury duchovní správy s podmínkami, za kterých by bylo možno provést toto zřízení. Městský úřad uvážil veškeré podmínky, jež nejdůstojnější biskupská konsistoř klade a po jich bedlivém projednání dovoluje si na vyjádření nejdůstojnější biskupské konsistoři sdělit následující: Městské zastupitelstvo projednávalo taktéž tyto podmínky a usneslo se na následujícím návrhu, který tímto se nejdůstojnější biskupské konsistoři předkládá, totiž, aby na místě expositury byl do města Rožmitála p. Tř. převeden farní úřad ze Starého Rožmitála, kdež by pak zůstal jeden duchovní jako exposita. Návrh tento odůvodňuje se tím, že město Rožmitál je středem celé zdejší osady, takže farní duchovní správa celé kolatury by se nalézala v tomto středisku, tj. ve městě. Dosavadní duchovní správce má veškeré pozemky k fari přináležející pronajaty, takže i v tomto bodě není překážek pro přesídlení. K vykonávání církevních obřadů v Starém Rožmitále zůstal by tam jeden duchovní, který by pro tamější potřebu stačil. Dle dřívějšího jednání s Jeho Eminencí panem arcibiskupem Dr. Korďáčem byla Jeho Eminence ochotna poskytnouti duchovnímu správci příštího farního úřadu v Rožmitále vhodné místnosti v budově velkostatku a nenamítá ničehož, aby požitky, které jako patron obou chrámů Páně poskytuje, byly poukazovány tam, kde bude sídlet nová farní duchovní správa. V městě Rožmitále jest chrám Páně úplně vyhovující jako farní chrám. Mimo to město zřídilo značným nákladem vlastní nový hřbitov, který byl dle ritu katolického vysvěcen. Hřbitov ten jest velmi krásný a vyhovující. Veškeré bohoslužby konající se v městě jsou vždy velmi čestně navštěvovány, kdežto chrám P. ve Starém Rožmitále vykazuje velice slabou návštěvu. V městě Rožmitále není náboženských třenic a umístění farního úřadu zde bude jenom ku prospěchu katolického náboženství. Nejdůstojnější biskupská konsistoř zajisté zná přesně poměry ve zdejší farnosti, uzná také, že převedení farního úřadu ze vsi Starého Rožmitála do města Rožmitála náboženským poměrům bude vyhovovati i slušeti, proto opětuje městský úřad svoji žádost, aby nejdůstojnější konsistoř jako diecesní správa, která má na starosti blaho svých věřících v ohledu duševním a aby katolické náboženství bylo ve zdejší krajině podporováno, přiklonila se k účtivé žádosti města a zahájila další jednání o převedení farního úřadu ze Starého Rožmitála do města Rožmitála. Městskému úřadu je známo, že jednání o této důležité věci vyžadovati bude ještě delšího času, ale doufá, že při dobré vůli a ochotě zdejšího duchovního správce p. děkana Fr. Roubíka může provedení tak důležité záležitosti býti příznivě vyřízeno. Městský úřad děkuje nejdůstoj. bisk. konsistoři za vzácnou laskavost a doufá, že oprávněně žádosti jeho dle práva a skutečných poměrů vyhověno bude.

Městský úřad v Rožmitále p. Třemš. dne 23. 2. 1927
Starosta Josef Pobuda“

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová